

1224/30

46638

Sveta birma.

Poduk in priprava

za ta

sveti zakrament.

(Za šolo in dom.)

Sestavil

Jernej Voh,
župnik.

Tretji, predelani natisek.

Z dovoljenjem in pohvalo prečast. kn. šk. ordinarijata lavantinskega,
od dne 5. marcija 1897, št. 683.

Maribor 1897.

Tiskala in založila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

46638

Opomba:

Ta poduk je posnet po: Herg, „Duhovni Vrtec“; Volčič, „Razlaganje kršč. kat. nauka“; Fischer, „Die hl. Firmung“; „Veliki katekizem, ali krščanski nauk“, katerega so potrdili vsi avstr. škofje dne 9. aprila 1894. in je izišel v Ljubljani 1896 v Katol. Tiskarni, pa po lavantinskem obredniku: Collectio Rituum, Marburgi 1896. in po „Sveti sakramenti“; izložio Dr. Ivan Bujanović, profesor dogmatike. Zagreb 1895.

IN=030007681

Poduk za sveto birmo.

V v o d.

Prvi in najpotrebnejši zakrament je sv. krst, brez kterega nihče ne more vzveličan biti; zakaj le „kdor veruje in bo krščen, bo vzveličan“, govori Jezus Kristus „kdor pa ne veruje, bo pogubljen“. (Mark. 16, 16.)

Zato je prva skrb krščanskih starišev, da se njihovi otroci kmalu po rojstvu krstijo in tako na duši prerodijo za večno življenje. Tako se je zgodilo tudi nam. Še otroci smo bili in mati katoliška cerkev je nas v zakramentu sv. krsta prerodila za večno življenje. Tamkaj se nam je izbrisal izvirni greh in prejeli smo posvečujočo milost božjo, tisto prelepo dušno oblačilo, brez kterega Bogu dopasti in v nebesa priti ne moremo. Obljubili smo pa tudi po svojih botrih, da hočemo po veri stanovitno živeti in svatovsko oblačilo milosti božje neoskrunjeno ohraniti, dokler ne pride nebeški ženin po nas in nas s seboj ne popelje v nebeško veselje. Pa kaj — da smo tudi po krstu vendar še slabi na

svoji duši; toliko pa imamo sovražnikov, ki nam dušno oblačilo milosti božje raztrgati in našo dušo umoriti hočejo. In glejte! tej slabosti in dušni nevarnosti vsmiljeni Jezus zopet ljubeznjivo pride na pomoč. Postavil nam je v svoji sveti cerkvi tak pripomoček, ki nas zoper vse naše dušne sovražnike stori zadosti močne, ki nam pomaga, zoper taiste se dobro vojskovati, in jih srečno premagati. In ta velika pomoč se zadobi v zakramentu svete birme.

1. Kaj je sveta birma?

Sвета birma je zakrament, v katerem krščeni človek s pokladanjem škofovih rok, z maziljenjem s sveto krizmo in škofovo besedo prejme posebno milost svetega Duha, ki ga v veri potrди, da jo more stanovitno pričati in po njej živeti.

„Birma“ pomeni potrjenje. Slovenski izraz: birma izvira namreč iz latinske besede: „firmare“, kar pomeni potrditi. Birma je toraj potrdba.

Naj še povzamemo iz nauka o sv. zakramentih sploh odgovor na vprašanje: kaj je zakrament?

Zakrament je vidno in podelilno znamenje nevidne milosti, postavljeno od Jezusa Kristusa v naše posvečenje.

Beseda: „Zakrament“ izhaja iz latinske besede: „Sacramentum“, ki pomenja toliko, kakor svetstvo.¹⁾ Sv. katoliška cerkev z besedo zakrament zaznamenuje ona vidna in delavna znamenja nevidne milosti božje, ki so od Jezusa Kristusa v naše posvečenje postavljena.

Iz tega se vidi, da so k zakramentu sv. birme, kakor k vsakemu drugemu sv. zakramentu bistveno

¹⁾ Ogrski Slovenec pravi zakramentu: svetstvo.

potrebne te le tri reči: a) vidno in podelilno znamenje, b) nevidna ali notranja milost in c) postavitev po Jezusu Kristusu v naše posvečenje.

Treba te tri reči nekoliko pojasniti.

a) K vsakemu sv. zakramentu potreba je vidnega in podelilnega znamenja.

„Znamenje“ imenujemo tako reč, ki pomenja ali na znanje daje kako drugo reč. N. pr. dim je znamenje za ogenj. To znamenje mora biti vidno ali vidljivo, ker nevidno znamenje nam ne bi moglo nevidne milosti naznanjati. Vidne ali vidljive imenujemo take reči, taka djanja in take besede, ki jih dobivamo na znanje po svojih peterih počutkih. N. pr. sv. krizma je vidna reč, maziljenje birmanca sè sv. krizmo je vidno djanje. Da taka vidna reč in tako vidno djanje postane vidno znamenje, kakoršnega je potreba k vsakemu sv. zakramentu, mora ž njima v zvezo stopiti še beseda, ki jasno in določno na znanje daje, kaj da misli storiti on, ki s to vidno rečjo ono vidno djanje opravlja; n. pr. kaj da škof nameravajo, ko birmanca krizmajo.

Vidno znamenje obstoji toraj iz posebne reči, posebnega djanja in iz posebnih besedij. Vidna reč in vidno djanje, katerih je treba k vsakemu sv. zakramentu, imenujete se skupaj: tvarina (materija); a posebne besede, katerih je potreba k vsakemu sv. zakramentu, imenujejo se oblika (forma) sv. zakramenta. Reč, ki se potrebuje za vidno znamenje, imenuje se dalnja tvarina, kadar se pa k enemu ali drugemu sv. zakramentu v resnici rabi, imenuje se bližnja tvarina.

Rekli smo, da ne samo vidnega, ampak tudi podelilnega znamenja je potreba k vsakemu sv.

zakramentu, to je takšnega, ki nevidno milost božjo nam ne daje le na znanje, ampak jo tudi podeli. N. pr. dim naznanja ogenj, pa ga ne naredi, blisk pa gromenje ne le naznanja, ampak grom povzročuje ali dela. Tako toraj vidna znamenja pri svetih zakramentih zvnaj zaznamenujejo to, kar znotraj tudi delajo, če jim človek le zadržka nasproti ne stavi.

b) Znotranji in čeznatura dar božji, ktere ga nam sveti zakramenti delijo, imenuje se milost Božja. Ker te milosti po vnanjih počutkih ne moremo spoznati, imenujemo jo nevidno. Sveti zakramenti delijo nam najpoprej posvečujočo milost Božjo, ki nas dela svete, ker nas opravičuje, nas dela otroke božje in dediče večnega vzveličanja. Kdor pa to milost že ima, v njem se ona pomnoži, kolikorkrat kakšen sv. zakrament vredno prejme. Poleg posvečujoče milosti Božje deli še vsaki sv. zakrament svojo posebno milost, zavoljo ktere je bil postavljen. Tako n. pr. sveta birma deli zraven pomnoženja posvečujoče milosti božje še posebno (zakramentalno) „milost svetega Duha, ki ga (birmanca) v veri potrdi, da jo more stanovitno pričati in po njej živeti.“

c) Tretja reč, ki je k vsakemu sv. zakramentu neobhodno potrebna, je ta, da je zakrament postavljen od Kristusa Gospoda za naše posvečenje.

O nekterih svetih zakramentih vemo razločno, kedaj da jih je Kristus postavil, od drugih pa le toliko vemo, da so jih že apostoli delili, in da so ljudje po njih prejemale posebne milosti. Iz tega sklepamo po vsej pravici, da je Kristus vse svete zakramente postavil, ker apostoli ne bi bili mogli na vidna znamenja nevidne milosti vezati. „Tako“,

piše sv. apostol Pavel¹⁾ „naj nas ima vsakdo kot služabnike Kristusove in delivce božjih skrivnostij“, toraj ne kot vtemeljivce, ampak le kot delivce svetih skrivnostij ali svetih zakramentov.

Po vednem nauku sv. cerkve je svetih zakramentov sedem, namreč: 1. sv. krst; 2. sv. birma; 3. presv. Rešnje Telo; 4. sv. pokora; 5. sv. poslednje olje; 6. sv. mašniško posvečenje (ali sv. Red) in 7. sv. zakon.

Zdaj se bomo lahko prepričali, da je sv. birma res sv. zakrament, ker ona ima vse tri k vsakemu sv. zakramentu potrebne reči. — Vidno znamenje je pokladanje rok, maziljenje s sveto krizmo in škofova molitev pri maziljenji. — Nevidna milost (o kateri bomo pozneje še več slišali) je posebno ta, da sv. Duh v birmancu posvečujočo milost pomnoži, in mu podeli posebno milost, da svojo vero stanovitno spoznava in po njej živi. — Sv. birmo je Jezus postavil.

Odkod vemo, da je Jezus Kristus postavil zakrament svete birme?

Da je Jezus Kristus postavil zakrament svete birme, vemo:

1. iz svetega pisma, ki pripoveduje, da so apostoli birmali;
2. iz stalnega sporočila svete cerkve.

Kdaj in kje, da je Jezus Kristus sv. birmo postavil, nam sv. pismo na tanko ne pove. Da jo je pa Jezus gotovo postavil, imamo sledeče priče:

a) Prva priča nam je sveto pismo, ki jasno pričuje, da Kristus Gospod ni le apostolom obljubil sv. Duha, ampak vsem, kateri bodo v njega (Jezusa) verovali. Tako je namreč Jezus v templju

¹⁾ I. Kor. 4, 1.

govoril, rekoč: „Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije. Kdor veruje v mene, kakor pravi pismo, tekle bodo iz osrčja njegovega reke žive vode“. Sv. Janez evangelist, ki je to zapisal, dostavlja: „To je pa rekel Jezus od Duha, ki so ga imeli prejeti ti, ki so verovali vanj; (sv.) Duh namreč še ni bil dan, ker Jezus še ni bil poveličan.“¹⁾ — Toraj poleg krstne milosti bo dana vernikom še druga posebna milost sv. Duha.

Da se je v resnici tako godilo, imamo več dokazov v Dejanji apostolskem. Tako beremo tam²⁾ sledečo prigodbo: Dijakon Filip je šel v Samarijo in je onde označoval Kristusa. Veliko ljudi je verovalo in so se dali krstiti. Ko so pa apostoli v Jeruzalemu to zvedeli, so poslali Petra in Janeza v Samarijo. Sveta apostola prideta v Samarijo in molita za novokrščence, da bi prejeli sv. Duha. „Tedaj sta pokladala roke na-nje in prejeli so sv. Duha.“

Nekoliko dalje se bere v Dejanji apostolskem, o sv. apostolu Pavlu, da je v Efezu našel 12 učencev sv. Janeza Krstnika, ki še o sv. Duhu nič niso bili slišali. Sv. apostol Pavel jih je podučil, da je Janez ljudstvo krščeval le s krstom pokore, ter jih je opominjal verovati v Jezusa Kristusa. Ko so učenci to slišali, dali so se krstiti v imenu Gospoda Jezusa. „In ko je položil Pavel roke na-nje, prišel je sv. Duh na-nje.“³⁾

Sv. pismo nam toraj jasno priča, da so apostoli delili vernikom sv. Duha s pokladanjem svojih rok, da so jim toraj delili zakrament sv. birme.

b) Druga, enako tehtna priča nam je ustmeno sporočilo. Čujmo le, kar sv. Tridentinski cerkveni

1) Jan. 7, 37—39. 2) Dejanje, 8, 12.—17. 3) 19, 1.—6.

zbor o sv. birmi govori: „Ako bi kdo trdil, da je birma krščencev prazna ceremonija, nikar pa pravi zakrament, — bodi izobčen.“ — Toraj mora vsakdo, ki hoče biti in ostati katoliški kristjan, verovati, da je sv. birma pravi sv. zakrament.

Veliki cerkveni učitelj sv. Hieronim pa o sveti birmi piše tako-le: „Ali mar ne veš, da sv. cerkev ima v navadi, na krščence roke pokladati, ter s tem sv. Duha na-nje sklicevati?“ On trdi, da je to splošen nauk vse cerkve, da je Kristus tudi zakrament sv. birme postavil, dasiravno nam ni na tanko znano, kedaj da je to storil.

c) Tretja priča, ako je še potrebujemo, nam je vedna navada v sv. cerkvi, da so škofje hodili tudi v odročne kraje krščencem roke pokladat ter sv. Duha na-nje sklicevat, to je: krščence potrdit ali birmat.

2. Kdo deli zakrament svete birme?

Zakrament svete birme redno delé samo škofje, izredno pa tudi od papeža pooblašteni mašniki.

Oblast, zakrament sv. birme deliti, imajo redoma le samo škofje. Jezus je samo apostolom in njih naslednikom dal oblast, ta zakrament deliti. Učili in sv. evangelje oznanovali so tudi učenci Gospodovi: ali birmati tiste, ki so sv. vero sprejeli in se krstiti dali, mogli so, kakor smo že slišali, samo apostoli. In tako še imajo dandanašnji le škofi, ki so pravi nastopniki apostolov, to oblast, deliti zakrament svete birme.

Sveti Tridentinski zbor je to resnico določil tako le: „Ako bi kdo trdil, da pravni delivec svete

birme ni edino le škof, ampak vsaki priprost mašnik, tak bodi izobčen.“

V posebnih, nenavadnih okoljihčinah, n. pr. v misijonskih krajih, kjer ni škofov, smeli bi izredno deliti sveto birmo od papeža pooblašteni mašniki, ki niso škofi. Ti mašniki pa, ki so od sv. Očeta dobili dovoljenje, da smejo birmati, zamorejo veljavno to opraviti le sè sveto krizmo, katero so posvetili papež ali drugi škof. Da je temu tako, nam pričuje pismo papeža Evgenija IV. do Armencev, katerim piše takole: „Pravni delivec sv. birme je škof; vendar se bere, da po dopuščenji sv. sedeža (rimskega papeža) je ob važnem in silnem vzroku zakrament sv. birme delil tudi priprost mašnik, ako je le krizmo škof posvetil.“

3. Komu se sme deliti sveta birma in kdo je dolžen jo prejeti?

Sv. birma se sme deliti vsakemu krščenemu človeku, ki še ni birman.

Kakor smo že slišali, Kristus naš Gospod sv. Duha ni obljubil le apostolom, ampak vsem ljudem, kateri bodo vanj verovali in skoz sv. krst postali udje njegovega duhovnega telesa in templji sv. Duha. Veljavno morejo sv. birmo prejeti vsi krščeni, pa še ne birmani ljudje, toraj tudi otroci, ki se še svoje pameti nič ne zavedajo, kakor tudi slaboumni ali trapasti ljudje, ki nikdar ne bodo k pameti prišli. Ravno tako umirajoči, ako bi bili tudi že ob zavednost prišli, morejo še birmani biti. V našej lavantinski škofiji vendar ni dovoljeno, pripuščati otrokom k sv. birmi iti, dokler niso vsaj 7. leta svoje dobe dopolnili.

Ako me vprašaš, zakaj da se dandanes otroci spod 7 let ne puščajo k sv. birmi, kakor se je to v prvih časih sv. cerkve godilo, in se tu in tam še zna zgoditi, odgovarjam ti, da dandanes otrokom tega sv. zakramenta ni tako zarano potreba, kakor ob času krvavega preganjanja kristjanov. Tudi si otroci spod 7 let navadno ne bi mogli zapomniti, da so bili že birmani — bi se toraj lahko še vdrugič k temu sv. zakramentu vsilili. Navadno se skušnjave, zoper ktere nas ima sv. birma oboroževati, še le pri tej dobi oglasijo, in birmanci se še le pri tej starosti morejo na vredno prejetje tega sv. zakramenta tako pripravljati, kakor sv. cerkev terja. Iz tega pa ne sledi, da bi bilo prav, prejem sv. birme čez mero dolgo odlagati.

Ali je sveta birma k vzveličanju potrebna?

Sвета birma k vzveličanju sicer ni neogibno potrebna, vendar bi grešil, kdor bi je ne prejel iz zanikernosti ali vnemarnosti.

Papež Benedikt XIV. namreč uči, da pod smrtnim grehom ne sme nihče tega zakramenta opuščati, kdor ima priložnost ga prejeti; a Dunajski provincijalni cerkveni zbor sklenil je leta 1858 določbo, ki tudi za naše škofije velja, da čez 14. leto starosti naj nihče ne odlaga prejeti sv. birme; a spod 7 let nihče k temu sv. zakramentu ni zavezan. V lavantinski škofiji, kjer se redno vsakih 6 let po dekanijah sv. birma deli, se lahko dopolnuje ta škofijska naredba, da se otroci v starosti pod 7 let k sv. birmi ne vodijo, pa tudi nihče čez 14. leto svoje dobe ne odlaga zakramenta sv. birme prejeti. Čujmo le njene dobrote.

4. Katere milosti nam podeli sveta birma?

Sвета birma nam podeli te-le milosti:

1. pomnoži nam posvečujočo milost;
2. dá nam posebno milost, da moremo vero stanovitno pričati in po njej živeti;
3. vtisne nam neizbrisno znamenje vojščakov Kristusovih.

1. Najpoprej sveta birma posvečujočo milost v nas pomnoži, ako jo vredno prejmemo, to je: sv. birma naredi človeka, ki je že opravičen, še pravičnejšega, ga povzdigne na višjo stopinjo svetosti, tako da postane Bogu še bolj dopadljiv, in da postane pripraven. višjo stopinjo vzveličanja v nebesih doseči. — Oj koliko hvaležnosti smo dolžni za dar sv. birme svojemu Vzveličarju že samo v tem obziru!

2. V zakramentu sv. birme nas sv. Duh v veri

a) razsvetljuje, da radovoljno in nedvomljivo za res imamo vse, kar nam sv. katoliška cerkev ukazuje verovati. — Kako da sv. Duh človeka v veri razsvetljuje, pokazalo se je očitno nad apostoli in prvimi kristjani. O marsikteri priložnosti nam pove sv. pismo, da učenci niso razumeli tega, kar jim je Jezus pravil. Poglejmo jih pa zdaj, kakošni so postali, ko so bili sv. Duha prejeli na binkoštno nedeljo! Kar očitno so stopili v mestu pred ljudi, ter začeli oznanovati križanega Jezusa in njegove sv. nauke, in so govorili tudi še tuje jezike, katerih se nikdar niso učili. Ravno tako je spremenil sv. Duh tudi prve kristjane, ktere so apostoli birmali; kajti tudi ti so, prejemši sv. Duha, jeli prorokovati, v tujih jezikih govoriti, in druge čudeže delati.

Glejte, vse to jim je storil sv. Duh, ki se je bil nad nje razlil, Duh modrosti in učenosti, — tisti Duh, ki jih je imel po obljubi Jezusovi učiti vse, in jih opomniti na vse, kar jim je bil Jezus govoril. Zato jim je bil Jezus rekel: „Še veliko vam imam povedati; toda zdaj ne morete zapopasti. Kadar pa pride on, Duh resnice, vas bo učil vso resnico; ne bo namreč govoril sam iz sebe, temveč, kar bo slišal, bo govoril, in prihodnje reči vam bo označeval.“¹⁾ „Tolažnik sv. Duh pa, kterega bo poslal Oče v mojem imenu, on vas bo učil vse in vas spomnil na vse, karkoli sem vam rekel.“²⁾

Tudi nas, ljubi kristjani, razsvetljuje sv. Duh, ki je razsvetljeval apostole in prve kristjane, da Jezusove nauke spoznamo in jih trdno verujemo. To razsvetljevanje je velik dar božji, je dobrota izvira-joča iz sv. birme, za katero se ne moremo Bogu zadosti zahvaliti.

b) V zakramentu sv. birme nas sv. Duh ne razsvetljuje samo, ampak nas tudi potrjuje v veri, da jo stanovitno spoznavamo in trdimo in po njej živimo.

Sv. Duh birmanca v veri potrjuje, to je: sv. Duh ga krepča in trdnega dela, da more neskaljeno ohraniti svojo vero, jo stanovitno spoznavati in po njej živeti, naj bi ga ravno od tega odvrčali največi zadržki, najhujše skušnjave in najstrašnejša preganjanja. Ta posebna moč in pomoč sv. Duha se je prav očitno razkazovala nad apostoli. Predno so na binkoštno nedeljo po prihodu sv. Duha birmani bili, so bili podobni otrokom,

1) Jan. 16, 12. 13. 2) Jan. 14, 26.

kteri so sicer pristrčno ljubili Jezusa, pa so bili še preslabi, da bi ob uri skušnjave v djanju pokazali to svojo ljubezen. Sveti Peter je sicer zagotavljal svojemu Gospodu in mojstru, da je pripravljen iti ž njim v trpljenje in v smrt; ko je pa prišlo na to, da bi v djanju pokazal, kar je obetal z besedo, zatajil je trikrat svojega Gospoda. Tudi drugi apostoli so pobegnili, kadar je bil Jezus na Oljski gori vjet, in še celo po Jezusovem vstajenju si ne upajo med svet, bojé se, da bi jih Judje ne zgrabili in ne pomorili, kakor so bili umorili Jezusa Kristusa.

O kako vse drugačni pa so bili apostoli potem, ko je sv. Duh prišel binkoštno nedeljo nad nje! Zdaj se razidejo po vsem svetu, glasno oznanujejo Judom in nevernikom sveto Jezusovo evangelje. Nobena reč jih ne prestraši, nobena zapreka jih ne zadržuje, ne bojé se ne truda ne težav, ne preganjanja ne smrti. Vsi veseli sprejemajo trpljenje, vsi veseli darujejo za Jezusa svoje življenje. Poglejte, tako je sv. Duh apostole potrdil v veri, da so jo stanovitno spoznavali in pričali do konca svojega življenja!

Kakor apostole, je sv. Duh potrjeval v veri tudi prve kristjane: posebno tisoče in tisoče častitljivih mučencev in mučenic, ki so v nedopovedljivih mukah darovali za Jezusa kri in življenje. Sv. Duh pa tudi še zdaj v veri potrjuje birmance, če mu le zadržkov na pot ne nastavljajo; jih potrjuje, da morejo svojo vero ohraniti, jo očitno pričati in po njej živeti. Naj si ima birmanec tudi še toliko in še tako hudih bojov, naj mu satan, svet in poželjivo meso delajo s svojimi skušnjavami še toliko sile, da bi ga pripravili v greh in pogubljenje; naj bi moral trpeti tudi zaničevanje, zasramovanje, preganjanje ali celo smrt: srčnosti vendar-le ne bo zgubil, vere ne bo zatajil; marveč bo stanoviten ostal, rekši s

sv. apostolom Pavlom: „Vse morem v tistem, kateri me močnega dela.“¹⁾

c) Da svojo vero stanovitno spoznavamo in po njej živimo, nam podeli sv. Duh pri sv. birmi v posebni in veči meri svoje darove, ter pravico do posebnih djanskih milostij.

Sv. Duh nam daje dar modrosti, da vemo prav na svetu živeti in skrbeti za pravo časno srečo in za večno vzveličanje; — daje nam dar umnosti ali zastopnosti, da nauke sv. vere Jezusove zastopimo in spoznamo, kaj je sv. volja božja; — daje nam dar dobrega sovèta, da vemo v skušnjavah in dvomih vselej izvoliti to, kar služi k našemu vzveličanju; — daje nam dar moči, da na poti čednosti ne pešamo in srečno dosežemo nestrohljivo krono večnega življenja; — daje nam dar učenosti, da spoznavamo Boga, božje lastnosti in pravičnosti pravo pot; — daje nam dar pobožnosti, ktera je k vsemu dobra, da kakor dobri otroci zvesto služimo Bogu in se deležne storimo obljub, ki jih pobožnost ima na tem svetu in na onem; — daje nam dar straha božjega, ki je začetek modrosti, da se bojimo greha, kakor največe nesreče in si prizadevamo le Bogu dopasti.

3. Sveta birmanam na zadnje v dušo vtisne neizbrisno znamenje vojščakov Kristusovih.

Po tem dušnem znamenju se vsakdo, ki ga ima, loči od tistega, ki tega znamenja nima. Tam v večnosti bomo kar na prvi pogled razločili, kdo da je bil birman in kdo da ni bil birman. Znamenje, ki nam

¹⁾ Filip. 4, 13.

ga vtisne sveta birma, razločuje se pa tudi od onega znamenja, katero nam vtisne sv. krst; kajti pri sv. krstu se nam vtisne znamenje božjih otrok, pri sv. birmi pa se nam vtisne znamenje bojevavcev božjih ali vojščakov božjih. Kakor se tedaj vojščak loči od otroka, loči se tudi birman človek od človeka, ki je le samo krščen, birman pa ni: kajti birmani kristjan je vojščak Kristusov, in je previden z orožjem, da se more zoper vse vidne in nevidne sovražnike svojega vzveličanja, zoper satana, svet in lastno meso bojevati in jih premagati. Znamenje, ki ga vtisne sv. birma, ima tudi še to lastnost in posebnost, da se zakrament sv. birme. (kakor n. pr. zakrament sv. krsta) ne more več kakor enkrat veljavno in brez smrtnega greha prejeti.

Razložek med sv. krstom in sv. birmo.

Prav lepo razlaga razložek med sv. krstom in sv. birmo sv. papež in mučenec Melhijad, ki pravi: „Pri svetem krstu smo sicer sprejeti med vojščake Kristusove, pri sv. birmi pa prejmemo za boj potrebno orožje. Pri sv. krstu nam deli sv. Duh obilnost milosti, da zgubljeno nedolžnost spet nazaj dobimo; pri sv. birmi pa nam podeli milost, po kateri moremo v krščanski pravici popolni postati. Pri sv. krstu se prerodimo, da novo življenje pričnemo; pri sv. birmi pa zadobimo moči, da moremo tisto nadaljevati. Pri sv. krstu smo oprani in očiščeni od grešnih madežev; pri sv. birmi postanemo potrjeni zoper skušnjave v greh... Milost sv. birme vnema v nas ogenj božje ljubezni, kateri vse naše misli in želje v nebesa povzdiguje.“

Sv. birma je tedaj pečat in spopolnjenje sv. krsta, je popolno oborožanje mladega kristjana za vojaško službo pod banderom ali zastavo svetega

križa. Zato se birmancem znamenje sv. križa na čelo vtisne, in neizbrisno na njem vtisnjeno ostane ali v večno življenje ali v večno pogubljenje, kakor je namreč bil zvest ali nezvest vojščak Kristusov.

Iz tega se lahko razvidi, koliko duhovnih dobrot zakrament sv. birme odraslemu kristjanu deli. Lepa otročja leta se krščenec brezskrbno sprehaja po pravem potu proti večnemu življenju, zvesto spremljan in obvarovan od angelja variha, in po vsem mu je še neznana široka cesta, ktera pelje v pogubljenje. Pa lepa leta otročje nedolžnosti naglo minejo, za njimi nastopijo mladostna leta ter nova doba življenja z novimi, do zdaj neznanimi nevarnostmi. Od ene strani mlademu kristjanu satan sam nastavlja svoje mreže; od druge strani ga zalezujejo najemniki satanovi, hudobni ljudje, da bi ga spravili z ozke steze, ktera pelja v večno življenje, zvodili na široko cesto, ktera vodi v pogubljenje; in od tretje strani ga zapeljuje lastno hudo poželjenje, ki se zmirom jasneje glasi v njegovem srcu. Tu na razpotju tedaj, kjer se „ozka steza“ in „široka cesta“ križate, stoji sveta cerkev kakor ljubeznjiva mati, da v Jezusovem imenu s sveto birmo potrdi mladega kristjana ter ga oboroži, da se pokrepčan in oborožen zoper satana, svet in meso poda v boj, kateri ne jenja poprej, dokler hladni grob ne objame bojevalca. V tej dolgi in hudi vojski podpira milost sv. birme bojevalca, da ne obnemaga, ampak da se srčno in stanovitno vojskuje, dokler ne zmaga in ne pridobi krono večne slave.

Ljubi kristjani! Prejeli smo tudi mi zakrament sv. birme, in s sv. birmo tudi milosti in dobrote, ki jih ona deli, in med njimi neizbrisno znamenje, ktereга nam je ona vtisnila v dušo. Oj, obračajmo toraj pridno te milosti v svoje vzveličanje, in nosimo to znamenje kakor pravi in vredni voj-

ščaki Kristusovi. Oh, z grehom moremo sicer zapraviti milosti sv. birme; neizbrisljivega znamenja, ktereга nam je ona vtisnila, pa ne moremo zapraviti in zgubiti. To znamenje nam bodi tedaj pred očmi, in pridno in stanovitno delajmo z milostmi, ki smo jih pri sv. birmi prejeli, da delamo temu znamenju čast, ter se obnašamo in živimo tako, kakor se spodobi in pristoji od sv. Duha zaznamenovanim vojščakom Kristusovim. — Vi, ljubi otroci pa, ki ste še namenjeni ta sv. zakrament prejeti, pripravite se prav vredno, da bo sv. Duh rad k vam prišel, in vas s svojimi obilnimi milostmi in dobrotami osrečil!

5. Dalnja priprava na sveto birmo.

V starih časih je bila navada, da so kristjani precej po sv. krstu prejeli tudi zakrament sv. birme, in sicer zato, ker so bili že večidel odraščeni in v krščanskih resnicah dobro podučeni, in pa tudi zato, ker so se precej po sv. krstu zavoljo preganjanja nahajali v velikih nevarnostih. Zavoljo teh nevarnostij so tudi otroke birmali kar po sv. krstu, ker sovražniki krščanstva tudi krščanskim otrokom niso prizanašali, ampak so jih marsikrikrat pomorili s stariši vred. Ker pa dandanes pri nas takega preganjanja zavoljo vere ni, ne delijo škofje malim otrokom kar po sv. krstu zakramenta sv. birme, ampak jih birmajo še le potem, kedar bolj k pameti pridejo, in se morejo tudi za vredno prejemanje sv. birme prav pripraviti.

Česa je treba birmancu, da vredno prejme sveto birmo?

Da birmanec vredno prejme sveto birmo, treba mu je:

1. da je v stanu posvečujoče milosti;
2. da je, ako je že pri pameti, zadosti podučen v krščanskem nauku, zlasti o sveti birmi;
3. da se z gorečo molitvijo dobro pripravlja.

Kako da se sveta birma vredno prejme, to je treba še nekoliko pojasniti.

a) Sveta birma se mora prejeti v stanu posvečujoče milosti božje.

Sveta birma je zakrament živih, ali zakrament za ljudi na duši žive, ter tak zakrament, kterega moremo vredno prejeti le takrat, kadar smemo po pameti soditi, da se nahajamo v stanu milosti božje, to je: da nobenega smrtnega greha nimamo nad seboj. Kdor bi vedoma v stanu smrtnega greha prejel zakrament svete birme, bil bi res birman, a storil bi s tem silno velik greh, kteremu se pravi: božji rop.¹⁾ Ravno zavoljo tega je od nekdanj že sv. cerkev zahtevala, naj birmanci, kteri se svoje pameti že zavedajo, pred sv. birmo vredno prejmejo zakrament sv. pokore.

b) Da je birmanec, ako je že pri pameti, v resnicah svete vere dobro poučen, zlasti o sveti birmi.

Apostoli so bili že pred prihodom sv. Duha na binkoštno nedeljo v nauku Jezusovem poučeni, kajti tri leta so hodili za Jezusom, ter poslušali njegove vzveličanske nauke. Prve kristjane so tudi poprej poučevali, predno so jih birmali. Enako morajo tudi zdaj birmanci vedeti pogloblitve resnice svete vere, in glede zakramenta sv. birme biti še posebno dobro poučeni. Sveta birma namreč nas v veri potrjuje, vera pa pride, kakor piše sv. Pavel, od poslušanja božje besede. Birmancu se morajo

---

¹⁾ Zakramentalno milost prejme, a ne prejme pomnoženja posvečujoče milosti Božje, ampak le veči odgovor pred Bogom zavoljo te zanemarjene milosti.

toraj resnice sv. vere Jezusove oznanovati, on pa jih mora zvesto poslušati, da se jih nauči. Ker sv. birma birmance prenareja v popolne kristjane, mora kristjan v poglavitnih resnicah krščanstva biti že zadosti podučen, da ga bo na podlagi tega podučanja in znanja krščanskega nauka sv. birma mogla prenarediti v popolnega kristjana. Ravno zato rimski obrednik veli: „Nobeden kristjan, kateri ni v poglavitnih resnicah svete vere podučen, ne sme se približati k prejemanju tega zakramenta“. Po tem takem so stariši dolžni, pridno gledati na to, da se njihovi otroci, ki se pripravljajo na sveto birmo, dobro podučijo v teh resnicah; naj jih tedaj skrbno pošiljajo k poduku, ki se birmancem pred sv. birmo deli, pa tudi sami naj jih opominjajo, kako sveta da je birma in kako obilne dobrote da človeku deli.

e) Da se birmanec na sveto birmo dobro pripravlja v tihi samoti s postom in molitvijo.

V tihi samoti so se tudi apostoli pripravljali na prihod sv. Duha; kajti zaprli so se v obednico v Jeruzalemskem mestu, ter tamkaj pričakovali sv. Duha, kterega jim je bil Jezus obljubil. Tiho in samotno se mora tudi birmanec zadržati nekoliko dni pred sv. birmo, ter se od ene strani ogibati posvetnega hrupa in razveseljevanja, akoravno bi samo ob sebi bilo nedolžno, od druge strani pa mora obračati svoje misli in želje v svetega Duha in v tiste milosti, ki jih ima prejeti pri sv. birmi.

S samoto mora birmanec združiti tudi molitev. O apostolih vemo, da so bili „stanovitni v molitvi“. Sveti Duh je sicer ves poln božje lju-

bezni in dobrotljivosti; pri vsem pa vendar le hoče, da ga stanovitno prosimo za njegove milosti; v lehkomiselnosti, mrzlo srce se sv. Duh ne more naseliti. Cerkevni zbor v Benetkah je leta 1667 zapovedal, naj tisti birmanci, ki brati znajo, sedem dni pred sveto birmo molijo male dnevnice o sv. Duhu; tisti pa, ki brati ne znajo, naj teh sedem dni vsaki dan molijo po sedemkrat „Očenaš“ in po sedemkrat „Češčena si Marija“.

Na ta namen morejo birmanci v čast sv. Duhu devetdnevno pobožnost opraviti; kdor pa brati ne zna, naj moli vsaki dan 7krat: „Očenaš“ in 7 „Češčena si Marija“, in večkrat pobožno vzdihne: „Pridi sveti Duh, napolni srca svojih vernih in užgi v njih ogenj tvoje ljubezni!“ Taka molitev gotovo lepo pripravlja srce birmancevo za prejemanje tem obilnejših milostij. Tudi v ozir tega so stariši dolžni svoje otroke, ki jih za sveto birmo pripravljajo, priganjati k vsakdanji molitvi; še lepše pa bi bilo, ako bi oni sami in sploh vsi verniki v celi fari, v kateri se bo zakrament svete birme delil, pobožno te molitve z otroci vred opravljali.

Z molitvijo in s postom so se sv. apostoli pripravljali na prihod svetega Duha. V poprejšnjih časih je bilo zapovedano, da so morali birmanci se postiti na dan pred sveto birmo, in da so sv. birmo prejeli na tešče. Ta zapoved je veljala le za odraščene birmance, otrok ni vezala. Zdaj tudi za odraščene ta zapoved več ne velja; vendar pa sveta cerkev še zmirom želi, da se odraščeni birmanci in tudi otroci, ako jih post pretežko ne stane, postijo na dan pred sv. birmo, in da so na dan sv. birme od polnoči tešči, ali da so vsaj zmerni pri jutranjem okrepčanju.

d) Sveta birma se mora prejeti tudi s pristrčno pobožnostjo, ktera je zvananja in notranja.

Zvunanja pobožnost zadeva telo, notranja pa dušo. K zvananji pobožnosti spada tedaj pametno obnašanje, dostojno telesno zadržanje. Onde, kder takega dostojnega zadržanja ni, tudi prave pobožnosti ni.

Ravno zavoljo tega sv. Karol Boromejski piše: „Birmanci moškega spola in tudi njihovi botri naj pridejo (k sveti birmi) v priprosti, snažni in krščanski dostojnosti primerni obleki, in ako so vojaškega stanu, morajo orožje od sebe djati; enako tudi birmanci ženskega spola ali birmanke ne smejo pristopiti z nališpanim obličjem in presiljenim lepotičjem v ozir oblačila, temveč pristopijo naj tako, kakor se spodobi pametnim, poštenim ženskam. Nadalje naj birmanci tudi z zmršenimi, po vsem čelu visečimi lasi ne pridejo, čelo tudi ne sme biti mokro ali nesnažno. Ravno zato naj si en dan poprej lase prikrajšajo in si glavo vmijejo.“

Vendar pa se priporoča, da birmanci čedno oblečeni pridejo, deklice v belih oblačilih z vencem na glavi, fanti pa s cvetličnim šopkom na prsih. Med sveto birmo naj birmanci takrat, kadar škof roke stegnejo nad njimi, pokleknejo, po tem pa roke kvišku drže, in mirno in pohlevno stojijo na svojem mestu, ne se oziraje krog sebe. Se ve, da morajo botri gledati na to, da se vse tako zgodi. Tudi naj ima vsaki birmanec svoj birmanski listič pripravljen.

Pri birmanju položi naj boter desno roko na desno ramo birmančevo, v znamenje, da ga bo branil in podpiral v duhovni vojski zoper vse sovražnike vzveličanja.

Notranja pobožnost obstoji v tem, da imajo birmanci pravi namen, to je: da imajo odkritosrčno, resnično voljo, prejeti zakrament svete birme sè vsemi milostni vred, ki jih sv. birma deli, in da imajo odkritosrčno, resnično voljo, zvesto spolnovati vse dolžnosti, ki jih zakrament sv. birme naklada birmancem. Tak namen naj vsaki birmanec obudi, kadar v cerkev k sv. birmi gre; obudi naj ga, kadar škof birmati začnejo; in obudi naj ga, kadar tudi on sam na vrsto pride, da bo birman. Obuditi pa ga vtegne tako-le:

„O božji Duh! Zakrament svete birme želim zdaj prejeti; želim vdeležiti se vseh milostij, ki jih zakrament svete birme daje. Pristrčno po njih hrepenim in imam trdno voljo, pridno obračati si v prid tiste milosti, ki mi jih ti deliš, ter storiti, kar ti od mene zahtevaš. Pridi toraj, sveti božji Duh, v moje srce in vedno pri meni ostani! Amen.“

Temu dobremu namenu se morajo pred prejemanjem svete birme pridružiti še druga pobožna opravila, postavim: da se pobožno obudijo tri božje čednosti, ponovi krstna obljuba, ali da se molijo molitve za sedem darov sv. Duha, k časti device Marije, pesmi v čast sv. Duha in litanije; pri sv. maši pa mašne molitve v čast sv. Duha. (*Glej „Duhovni vrtec“.*)

To je tedaj pravi način ali prava pot za vredno prejetje zakramenta svete birme, da bo birmanec s sveto birmo vred prejel tudi vse tiste milosti in dobrote, ki jih deli sveta birma. Ker se pa oblažilni in vzveličavni sad svete birme pri mnogih kristjanih pogreša, daje nam ta žalostna prikazen na znanje, da mnogi kristjani svete birme niso prejeli tako, kakor bi jo bili imeli prejeti; in ravno zato se ni čuditi, da je dandanes vera mnogih krist-

janov tako slabotna, tako omahljiva, tako nezmožna zoper skušnjave. O da bi pač vsi, ki te blagodarne moči svete birme nad seboj ne čutijo, iz srca obžalovali svojo zanikarnost, ter s pravo pokoro milost sv. birme v svojem srcu oživili in storili delavno! Kajti gotovo je, da tisti, ki je nevredno prejel zakrament sv. birme, in tedaj njene milosti ni deležen postal, to milost prejme ali prav za prav v svojem srcu oživi in delavno naredi, ako se po dobro opravljeni spovedi postavi v stan milosti božje. Prava pokora odpravi zadržek, zavoljo kterega sveta birma ni mogla razodevati svoje vzveličavne moči, in po njej se milost svete birme potem v človeškem srcu ravno tako oživi, kakor semensko zrno, katero zavoljo suše ni moglo kliti in rasti, kadar pride dobroten dež, ki sušo odpravi.

6. Bližnja priprava na sveto birmo.

Kar smo doslej slišali, to bi mogli imenovati daljnjo pripravo na sveto birmo. Navadno pa škof takrat, kadar zakrament svete birme delijo, dotično cerkev slovesno obiščeje in pregledajo, kakor jim to njihova imenitna služba nalaga.

To se godi navadno tako-le:

1. Na dan svete birme se škof podajo v slovesni procesiji v cerkev, služijo sv. mašo, pri kateri se pobožno poje mašna pesem, ali še ktera druga vmes. Birmanci molijo mašne molitve v čast Bogu svetemu Duhu.

Po sv. maši je navadno pridiga in krščanski nauk za odraščene, za tem sledijo molitve za pokojne z „Libera“. Med tem se vredijo birmanci v dveh vrstah, na eni strani fanti, na drugi pa dekleta. Zadi za birmanci stojijo botri, kateri pri

birmanju položijo desno roko na desno ramo birmanca ali birmanke.

Po naših škofijah je zaukazano, da se ves čas, dokler škof zakrament sv. birme delijo, v cerkvi molijo sv. litanije, tri božje čednosti, sveti rožnivenec in druge pripravne molitve, ali pa se pojejo svete pesmi v čast svetemu Duhu, v čast blaženi devici Mariji in druge. Sicer pa naj bo povsod lep red in krščanska dostojnost, kakor se spodobi temu svetemu opravilu.

2. Predno začnejo škof birmati, oblečejo se v belo oblačilo, vzamejo škofljo kapo na glavo in nadpastirsko palico v roko. Bela barva škofovega oblačila je znamenje veselja zavoljo obilnih milostij, katerih imajo zdaj birmanci deležni postati. Škoflja kapa in palica pa zaznamenjata višo oblast in nadpastirsko čast škofa, ki pridejo, kakor namestnik apostolov, delit zakrament sv. birme.

Kadar so škof tako opravljeni, pokleknejo birmanci z botri vred. Klečanje je znamenje poniževanja, s katerim se birmanci pred Bogom ponižujejo, da v tem obilnejši meri dobivajo božjo pomoč in milost; kajti Bog „le ponižnim daje svojo milost“. Klečanje spominja še tudi birmance na imenitnega gosta, svetega Duha, kateri bo k njim prišel, da bi s vso obilnostjo „svojih milosti pri njih stanoval, ter jih opominja, da se lepo pripravljajo na njegov prihod. Klečanje na zadnje birmancem tudi še to dolžnost v spomin sklicuje, da morajo z molitvijo klicati svetega Duha, da se tem radodarnейše razlije po njihovi duši; kakor so se tudi apostoli deset dni pred binkoštni z molitvijo pripravljali na prihod svetega Duha, kterega jim je Jezus bil obljubil in na binkoštno nedeljo tudi res poslal.

3. Potem si škof še roke umijejo, v znamenje, kako imenitno in sveto opravilo bodo opravljali, opravilo, ki se mora obvrševati le z neomažežanimi, čistimi rokami.

Škof tako napravljeni začnejo birmati.

7. Kako škof birmujejo?

Škof birmujejo tako-le:

1. molijo z razprostrtimi rokami nad vsemi birmanci ter prosijo, naj bi prišli nad nje sedmeri darovi svetega Duha;

2. položé vsakemu birmancu posebej roko na glavo in ga ob enem s sveto krizmo prekrižajo na čelu rekoč: „Zaznamenjam te z znamenjem svetega križa in potrdim te s krizmo vzveličanja v imenu Očeta in Sina in svetega Duha“;

3. udarijo vsakega birmanca rahlo na lice;

4. končno molijo nad vsemi birmanci in jim podelé sveti blagoslov.

a) Birmanci in vsi verni molijo na glas naslednjo „pripravno molitev“:

Pripravna molitev k sv. birmi.

Vsemogočni, večni Bog, ti si nas, svoje otroke, pri sv. krstu po vodi in sv. Duhu na novo vstvaril; si nam izbrisal vse naše grehe, da smo vredni tvoji otroci, bratje in sestre Jezusa Kristusa, templji sv. Duha, posvečeni udje tvoje svete cerkve in dediči nebeškega kraljevstva. Bodi Tebi čast in hvala! — Prosimo te, pošlji nam še sv. Duha, očeta vbogih in tolažnika naših duš: Duha modrosti in zastopnosti, — Duha dobrega sveta in prave moči, — Duha učenosti in svete pobožnosti, — Duha straha božjega; naj nas napolni s sedmerimi darimi svoje milosti. —

Daj nam znamenje sv. križa in potrdi nas s sv. mazilom svojega vzveličanja. V imenu † Očeta in † Sina in † sv. Duha. Amen. (Vsi se pokrižajo.)

Birmanci klečijo, držijo roke na prsih sklenjene, a škof molijo nad njimi pri velikem altarju (v latinskem jeziku) to le:

Sveti Duh naj pride čez vas, in moč Najvišega naj vas varuje grehov.

Odgovori se: *Amen.*

V.¹⁾ Naša pomoč † je v imenu Gospodovem.

O.²⁾ Kteri je vstvaril nebo in zemljo.

V. Gospod vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Gospod bodi z vami.

O. In s tvojim Duhom.

Škof stegnejo obe roki čez birmance in molijo:

Molimo.

Vsemogočni, večni Bog, ki si prerodil te troje službenike z vodo in sv. Duhom, in jim podelil odpusčenje vseh grehov, izlij tudi z nebes dol v nje svojega sv. Duha Tolažnika in njegovih sedem darov.

O. Amen.

V. Duha modrosti in zastopnosti. O. Amen.

V. Duha dobrega sveta in moči. O. Amen.

V. Duha učenosti in pobožnosti. O. Amen.

Napolni jih z duhom svojega straha in jih milostno zaznamenuj z znamenjem križa † Kristusovega za večno življenje. Po istem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti istega sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. O. Amen.

¹⁾ V. pomeni: Vrstico. ²⁾ O. pomeni: Odgovor.

Čujmo pomen teh obredov:

Škof razprostrejo nad birmance svoje roke v znamenje, da jim sv. Duha delijo ravno tako, kakor so apostoli sv. Duha delili s tem, da so na vernike roke pokladali in nad njimi molili. Škof obe dve roki stegnejo nad birmance v znamenje, da jim milost sv. Duha delijo v vsej obilnosti. Škof molijo nad birmanci, proseč jim obilnosti milostij združenih v sedmerih darovih svetega Duha. Potem jih še prekrižajo z znamenjem sv. križa. To prekrižanje pomeni, da se imamo za milost svete birme, kakor za vsako drugo milost, zahvaliti smrti Jezusovi na sv. križu; kajti le Jezus nam je s svojo smrtjo na križu zaslužil vse milosti.

b) Potem, ko so škof svetega Duha nad birmance poklicali, jim tistega tudi res delijo s tem, da birmajo vsakega posebej. Birmanci z botri vred vstanejo (veliki birmanci slobodno klečijo) in škof spremljani od duhovščine, grejo k svakemu birmancu posebej. Boter položi desno roko na desno ramo birmanca. Eden izmed duhovnikov pobira birmancem iz rok lističe, na katerih je napisano ime, ki se birmancu dá pri sv. birmi. Ime se navadno vzame botrovo ali botrino krstno ime in če bi to ime birmanec že nosil, se vzame ime katerega drugega svetnika ali svetnice. Do birmanca prišedši pomočijo tedaj škof palec svoje desnice v sv. krizmo, položijo levico na birmančevo glavo, ga z birmanskim imenom zakličejo in s sv. krizmo na čelu pomazilijo v podobi križa, rekoč:*)

I . . . Zaznamenjam te z znamenjem svetega † križa in potrdim te s krizmo

*) Latinski: „Signo te signo crucis et confirmo te christomate salutis, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti“.

vzveličanja v imenu † Očeta in † Sina in svetega † Duha. (O. Amen.)

c) Izreki te besede prekrižajo škof trikrat birmanca, in ga rahlo vdarijo po licu ter mu velijo: „Mir bodi s teboj!“

Novi „Veliki katekizem“ razlaga te obrede prav razločno. On nam pové:

Kaj pomeni pokladanje škofovih rok?

Pokladanje škofovih rok pomeni, da pride sveti duh nad birmance, in da postanejo ti na poseben način božja lastnina in vojščaki Kristusovi.

Pokladanje škofovih rok pri birmanju pomeni tudi božjo pomoč in brambo nad birmanci, v znamenje, da jih bo Bog varoval, kakor prerok Izaija govori: „S senca svoje roke me je pokril.“ Tako so sveti apostoli na kristjane roke pokladali, in jim delili sv. Duha, jih birmali. Bilo je pa tudi že v stari zavezi sploh v navadi, da se je vsaka milost delila s pokladanjem rok in vsaki blagoslov ravno tako. Ko je očak Izak svojega sina Jakoba blagoslavljal, položil je križem roke na njega; tako je storil tudi očak Jakob svojim dvanajsterim sinovom, in apostoli Jezusovi so v novi zavezi s pokladanjem rok ozdravljali bolnike. Podobno tudi pri sveti birmi Gospod Bog v škofove roke položi zaklad milostij, da ga izlijejo na nas, kadar pokladajo svoje roke na nas, in nas krizmajo.

Kaj je krizma?

Krizma je oljično olje, kateremu je primešan balzam, in katero škof veliki četrtek slovesno posveté z drugimi svetimi olji vred.

Krizma je podoba milosti sv. birme. Le poslušaj, kaj pomeni oljikovo ali oljično olje, in kaj balzam, iz katerih je sestavljena krizma.

Kaj pomeni olje?

Olje pomeni milost svetega duha, katera daje birmancu moč za boj proti sovražnikom vzveličanja.

Olje namreč vtrjuje oslabele ude; zato so se tudi svoje dni bojevalci z oljem mazilili, da so bili gibčnejši in čvrstejši. Olje pri sv. birmi torej pomenja, da je birmanec od sv. Duha potrjen in pokrepčan, da se more kakor vojščak Kristusov srčno bojevati in premagati vse sovražnike svojega vzveličanja, ter svojo vero stanovitno obvarovati, spoznavati in zvesto po njej živeti. Olje tudi sveti, kadar se prižge. Enako mora birmani kristjan drugim svetiti ter jim dajati lepe vzglede pravičnosti in pobožnosti. Olje, ako kam kane, zapusti znamenje, ki se z vodo nikakor odmiti ne da. To nam naznanja neizbrisno znamenje, katero se pri sv. birmi vtisne birmančevi duši. Olje se dobiva iz sadja, rastočega na oljikinih vejah, ktere so podoba miru in milosti, kar naznanja, da je birmanec pri sveti birmi dosegel posebno milost in mir božji.

Kaj pomeni balzam?

Balzam pomeni milost, katero prejme birmanec, da se more varovati gnjilobe greha in razširjati s pobožnim življenjem prijeten duh krščanskih čednostij.

Torej enako lep pomen kakor olje ima tudi balzam. Balzam se v vodi potopi do dna, kar spominja birmanca svete ponižnosti, s katero se vse

skušnjave premagajo. Balzam zavaruje trupla trohnenja, in naznanja, da je birmanec prejel milost, da se varuje gnjilobe greha. Balzam daje prijeten duh. S tem kaže birmancu, da se mora vaditi v čednostih in opravljati dobra dela, ki so prijetna Bogu in ljudem, da bo tudi on „dober duh Kristusov“.

Zakaj prekrižajo škof birmanca na čelu?

Škof prekrižajo birmanca na čelu, da ga s tem opomnijo, naj se nikdar ne sramuje, pričati pred vsem svetom vero v križanega Jezusa.

Kakor vojščak Kristusov mora birmanec križ ljubiti in ga potrpežljivo prenašati, ter si še celo v čast šteti, ako bo moral zavoljo Jezusa in njegove svete vere kaj trpeti; zakaj čelo je sedež sramežljivosti, križ pa je zastava ali bandero Kristusovo, pod katerim se nam je vojskovati do zadnjega vzdihljeja.

Škof birmanca na lice nekoliko udarijo, rekoč: „Mir (bodi) s teboj!“

Zakaj udarijo škof birmanca na lice?

Škof udarijo birmanca na lice, da ga s tem opomnijo, naj bo pripravljen, zavoljo Jezusovega imena trpeti tudi zasramovanje in preganjanje.

Ta udarec na lice nas spominja starodavne šege svetovnih gospodov, ki so na lice vdarili tistega, katerega so vsprejeli za vojaka ali celo za viteza. Zato Nemci še dandanes pravijo o takšnem, katerega so cesar povzdignili med viteze, da so ga „za viteza udarili“.

Škofov udarec na lice toraj pove birmancu, da je v tem trenutku, po milosti svetega Duha bil

vsprejet med vojščake Kristusove, da bo toraj odslej se moral vojskovati ali bojevati za sv. vero Jezusovo.

Kaj pomeni voščilo: „Mir ste boj?“

Voščilo miru je birmancu v tolažbo, da bo pravega miru deležen tisti, ki po nauku Jezusovem stanovitno živi in zavoljo Kristusa in po njegovem vzgledu voljno prenaša vse težave in bridkosti.

Po dovršenem maziljenju naj birmanec mirno čaka, dokler mu duhovnik čela s pavolo ne obriše. Potem gredó birmanci slobodno na sveži zrak, dokler jih zvona glas ne pokliče nazaj v cerkev h sklepni molitvi.

d) Potem ko so škof vse birmance odbirmali, odrgnejo si s kruhom palec, s katerim so mazilili birmance, vmijejo si roke, in med tem se poje ali moli (v latinskem jeziku) vrsta iz psalma 67.

Potrdi to, o Bog, kar si storil med nami, iz svojega svetega templja, ki je v Jeruzalemu. Čast bodi Očetu in Sinu in Sv. Duhu. Potrdi to, o Bog, kar si storil med nami, iz svojega svetega templja, ki je v Jeruzalemu.

Zdaj odložijo škof svojo škofljo kapo in pred altarjem molijo poslednje molitve. Pri teh molitvah birmanci s sklenjenimi rokami pobožno klečijo. Sploh morajo botri in stariši gledati na to, da so birmanci pričujoči pri celem svetem opravilu, pričujoči tedaj pri prvi, kakor tudi pri zadnji molitvi. Zakrament svete birme ne obstoji samo v maziljenju s sveto krizmo, ampak tudi v pokladanju škofovih rok in v škofovi molitvi, zato ne smejo birmanci prepozno v cerkev priti in ne prezgodaj iz cerkve oditi, ne prve in ne zadnje molitve zamuditi.

e) Duhovščina in ljudstvo, birmanci in botri vsi pokleknejo in na glas molijo sledečo zahvalno molitev, katero narekujejo navadno škofov tajnik ali pridvorni kapelan.

Zahvalna molitev.

Preljubi Bog, dobrotljivi Oče, dodelil si nam, tvojim otrokom sv. Duha; po zakramentu sv. birme si nas potrdil in močne storil, sveto vero trdno spoznavati, hudega se varovati in dobro delati, pravično živeti in srečno vmreti. — Prelepo se ti iz srca zahvalimo za prejetih sedem darov tvoje milosti. — Ponižno te prosimo, ohrani nas v svoji ljubezni, da nas hudobni svet ne zapelje. — Bodi naš Oče, mi pa bomo pridni tvoji otroci. Naše telo naj bo tempelj sv. Duha; naše srce naj bo sedež Jezusa Kristusa; naša duša nevesta Jezusova. Naj bomo mi tvoji, ti pa bodi naš.

Bog sv. Duh, ti nas vladaj vse žive dni, ti nas podpiraj po poti svetih čednostij in nas pripelji v večno vzveličanje. Sveti angel varih, ti nas varuj; — naš sveti patron, ti za nas prosi, da prevideni z božjimi darovi v dobrem rasemo, ne samo na starosti, ampak tudi na modrosti in ljubeznjivosti pri Bogu in pri ljudeh. — O sveti Duh, daj nam pravično, sveto živeti, srečno vmreti in enkrat v nebesih vekomaj hvaliti Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Nato škof vstanejo — vsi drugi klečijo — in pojejo „sklepno molitev“, ki se glasi v slovenskem prevodu tako-le:

V. Izkaži nam, o Gospod, svoje vsmiljenje.

O. In daj nam svoje vzveličanje.

V. Gospod, vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. *Gospod bodi z vami.*

O. *In s tvojim duhom.*

M o l i m o .

O Bog, ki si svojim apostolom svetega Duha dal in zapovedal, da naj ga oni in njih namestniki zopet drugim vernikom delijo; ozri se milostno na našo ponižno službo in dodeli, da v srce teh, katerih čelo smo s sveto krizmo pomazilili in s znamenjem svetega križa zaznamovali, isti sveti Duh pride, jih v tempelj svojega veličastja spremeni in dobrotno v njih prebiva; — ti, ki z Očetom in istim svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. O. Amen.

Glej, tako bo blagoslovljen vsaki človek, kateri se boji Gospoda.

Škof se obrnejo k birmancem in jih blagoslovijo rekoč:

Blagoslovi *†* vas Gospod sè Sijona, da gledate (in uživajte) srečo Jeruzalema vse dni svojega življenja in dosežete večno vzveličanje. O. Amen.

Na zadnje še škof z birmanci glasno molijo: Apostolsko vero, Očenaš in Češčenasi Marija in jih konečno zopet blagoslovijo.

8. Kaj je po sveti birmi storiti?

Katekizem pravi: Spodobi se, da birmanec pobožno zbran preživi dan svete birme.

Po vsprejetem zakramentu sv. birme naj birmanci zahvalno molitev (stran 46) opravijo, naj ponovijo svojo obljubo, da bodo po sv. veri stanovitno živeli; dan sv. birme naj si dobro v spomin vtisnejo, ter si ga štejejo med najiminitnejše dneve svojega življenja.

Večkrat v življenji se naj tega dneva spominjajo, zlasti o duhovem (binkoštih), ter naj večkrat

ponavljajo sklep, vero v križanega Jezusa brez vsega strahu spoznavati z besedo in djanjem. Naj svoje botre spoštujejo in lepo vbogajo, naj svojega patrona, katerega ime so pri sveti birmi prejeli, vedno častijo in zvesto posnemajo.

P o m n i! Če še nisi bil pri sveti birmi, hrepeni pristrčno po milosti tega zakramenta; če si pa že bil, spominjaj se rad prejete milosti, obujaj zaupanje v njo in živi tako, kakor se spodobi vojščaku Kristusovemu. „Ne sramuj se Kristusovega križa; zato si namreč prejel to znamenje na čelo“. (Sveti Avguštin.)

9. O birmskih botrih.

Po starodavni navadi se tudi k sveti birmi botri jemljejo, kakor k svetemu krstu.

Zakaj se birmancem dajejo botri?

Birmancem se dajejo botri, da jim pomagajo v nevarnostih duhovnega boja in jih potrjujejo z besedo in vzgledom v krščanskem življenju.

V znamenje, da prevzamejo te dolžnosti, položé botri birmancu desnico na desno ramo, ko ga škof birmujejo.

Služba birmskih botrov je toraj dvojna: 1) da birmanca k sv. birmi peljejo ter so priča, da je birman, in 2) da birmancu v duhovnem boju kot v a r i h i na strani stojé z naukom, svetom, opominjevanjem in lastnim vzgledom.

Kaj je pomniti o birmskih botrih?

O birmskih botrih je pomniti to-le:

1. biti morajo katoličani, v primernih letih in že birmani;
2. biti morajo različni od krstnih botrov in istega spola, kakor birmanec;

3. postanejo z birmancem in ž njegovimi stariši duhovno sorodni, in zato ne morejo z nobenim izmed njih skleniti zakona.

Torej birmski boter mora biti z birmancem enega in tistega spola, že birman in v sv. veri dobro podučen in takšne starosti (vsaj 18 let), da more spolnovati botrovske dolžnosti. Lastni stariši, očitno neverni ali očitni grešniki in nekatoličani ne smejo botri biti pri sveti birmi, kakor tudi pri sv. krstu ne.¹⁾ Sicer pa je dobro duhovno, dostikrat tudi telesno delo usmiljenja, to opravilo prevzeti. Botri postanejo deležni vseh dobrih del birmanca, pa tudi še posebnega božjega blagoslova.

Kakor krstni boter s krščencem, tako stopi tudi birmski boter z birmancem in ž njegovimi stariši v duhovno žlahto ali sorodstvo. Ta jim brani, sklepati med seboj zakon, veljaven pred Bogom in sv. cerkvo.

Botri naj si dobro zapomnijo, da ne smejo birmancu nikdar biti v pohujšanje, zlasti birmski dan ne. Darila, ki jih dajo birmancem, naj jim nikdar ne bodo v spodtikljej; bodo naj pa to lepi in primerni spominki veselega dneva in vedni opomini lepega krščanskega življenja. Najbolj primerne spomenice na sveto birmo so molek in pa lepe molitvene bukvice; n. pr. „Duhovni vrtec“, ki ima poleg lepih molitev in svetih pesmij prav dober poduk o zakramentu svete birme, za dekleta pa posebno Rozmanove: „Družbine“ ali „Dekliške bukvice“. Res zlata vredna molitvenika.

¹⁾ Krstne botre dajati birmancem za birmske botre, ni dovoljeno, razun v sili. Redovniki in redovnice smejo le redovnikom in redovnicam biti botri in botre.

D o d a t e k.

Pobožne vaje pred sveto birmo.

Kakor so se nekdam apostoli z molitvijo in s pobožnim premišljevanjem pripravljali deset dni na prihod svetega Duha; enako se naj tudi birmanci s pobožnimi molitvami in z lepim obnašanjem na sv. birmo vredno pripravljajo. V ta namen naj opravljajo sledečo devetdnevno pobožnost v čast sv. Duhu, ali litanije v čast sv. Duha, ali molitev na čast devici Mariji za sedem darov sv. Duha. Kdor pa brati ne zna, naj vsaki dan pobožno vzdihne: „Pridi sv. Duh, napolni srca svojih vernih, in užgi v njih ogenj svoje ljubezni!“ in potem naj moli 7 Očenašev in 7 Češčenamarij za sedem darov sv. Duha.

Devetdneva pobožnost na čast sv. Duhu.

V. O Bog, pazi na mojo pomoč!

O. Gospod, hiti mi pomagat!

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu, kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na vekomaj. Amen.

Presveti Duh, Tolažnik, kateri si bistvena ljubezen Očeta in Sina: molim te in verujem, da si tretja oseba v presveti Trojici, enak Očetu in Sinu in en Bog z Očetom in Sinom. Prosim te, pridi k

meni s svojo milostjo in s svojo sveto ljubeznijo in dodeli mi dar svetega strahu Božjega, kateri naj me varuje vsakega greha in me nagiblje, neprenehoma objokovati grehe, katere sem storil do te ure. Čast bodi . . . .

Presveti Duh, Tolažnik, studenec žive vode, katero je Kristus obljubil vsem, kateri bodo vanj verovali: prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in s svojo sveto ljubeznijo. Dodeli mi dar p o b o ž n o s t i, da ti bom v prihodnje služil sè vso gorečnostjo, tvojemu nagibovanju pokorščino skazoval brez odlašanja, in tvoje svete zapovedi spolnoval sè vso zvestobo. Čast bodi . . . .

Presveti Duh, Tolažnik, preblažena luč, ki razsvetljuješ teme vesvoljnega sveta in si apostole učil vso resnico: prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in s svojo sveto ljubeznijo. Dodeli mi dar u č e n o s t i, da Božje reči popolnoma spoznam, in da, razsvetljen z lučjo tvojih Božjih podučevanj, varno hodim po potu svojega večnega vzveličanja. Čast bodi . . . .

Presveti Duh, Tolažnik, mogočni prst desnice Očetove, kateri duše z ljubeznijo, ki jim jo vlivaš, močnejše storiš kot smrt: prosim te, pridi v moje srce in dodeli mi dar m o č i, da vse zapeljivosti sveta in ogenj svojih strastij velikodušno premagam in s srčnostjo in stanovitnostjo do smrti spolnujem tvojo Božjo postavo. Čast bodi . . . .

Presveti Duh, Tolažnik, rodovitna rôsa naših src, kateri našim dušam mir vlivaš in sladko pokrepčaš našega duha: prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in s svojo sveto ljubeznijo. Dodeli mi dar s v é t a, da zvijače nasprotnikov svoje duše spoznam in v vseh rečeh najpripravniše pripomočke izyolim, da samega sebe in svojega bližnjega prav

in vspešno vodim po potu večnega vzveličanja. Čast bodi . . . .

Presveti Duh, Tolažnik, mir naših duš in tolažba naših src: prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in s svojo sveto ljubeznijo. Dodeli mi dar umnosti, da Božje skrivnosti prav in resnično umem, in v premišljevanju nebeških rečij svoje misli in želje odtrgam od vseh stvarij te revne zemlje. Čast bodi . . . .

Presveti Duh, Tolažnik, zaklad neizmernih bogastev, ki jih ima v sebi tvoja ljubezen: prosim te, pridi v mojo dušo s svojo milostjo in s svojo Božjo ljubeznijo. Dodeli mi dar modrosti, da tebe, svojega Boga in samega sebe spoznam, in da se v tem spoznanju naučim, samega sebe zaničevati, in razvun tebe, o moj Bog, ničesar ne ljubiti. Tebe naj ljubim iz vsega srca, da odslej nič družega ne bom mislil, nič družega ne govoril, nič družega ne počenjal, kakor le to, kar je po tvoji sveti volji, in kar izhaja iz ljubezni do tebe. Tako naj slednjič v nebesa pridem, kjer te bom popolnoma ljubil vekomaj. Čast bodi . . . .

Zdaj se moli ali poje:

Pesem na čast sv. Duhu.

(Klečé.)

Pridi sveti Duh, Vladar! * Pošlji svoje luči
žar * Iz nebeških visočin!

Pridi Oče revežev, * Darovalec vseh darov, *
Pridi ogenj svetli src!

O Tolažnik naš krepák, * Dušam našim gost
sladák, * O hladilo presladko!

Vtrujenim počitek, mir, * Vročim mili hlada
vir, * Jokajočim Tolažnik.

Luč bliščeča, blažena, * Oj napolni jim srcá, *
Kteri v tebe ver'jejo.

Brez božanstva tvojega, * Nič v človeku ne
velja. * Nič v njem ni dobrega.

Ti izmij nečisto vse, * In operi madeže, *
In ozdravi ranjeno!

Vse okorno pripogni, * Kar je mrzlega, ogrej, *
Vôdi, kar zgrešilo pot!

Daj jim, ki v te ver'jejo, * Ki v te trdno upajo, *
Sedem blaženih darov!

Čednosti zaslugo daj, * Sprejmi nas v pre-
srečni kraj. * V večnega veselja raj! Amen.

V. Pošlji svojega Duha, o Bog, in bodo vno-
vič vstvarjene (vse stvari).

O. In obnovil boš obraz zemlje.

M o l i m o .

O Bog, kteri si po razsvetljenju svetega Duha
srca vernih podučil, prosimo te, daj, da bomo ravno
v tem svetem Duhu dosegli pravo modrost in vsik-
dar se veselili njegove tolažbe, po Kristusu Go-
spodu našem. Amen.

300 dni odpustka vsak dan devetdnevnic; popolnoma
odpustek en dan med devetdnevnicami ali med naslednjimi
osmimi dnevi po opravljeni devetdnevnicah, z navadnimi pogoji,
(brez obiskanja cerkve). Pij IX. 5. pros. 1849.

Litanije v čast svetemu Duhu.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče z nebes, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog, ki iz Očeta in Sina
izhajaš,

Sv. Duh, ki nebo in zemljo napolnuješ,

Sv. Duh, ki z neskončno močjo vse vstvarjaš
in hraniš,

Sv. Duh, ki s svojimi darovi nebo in zemljo
kinčaš in razveseljuješ,

Duh resnice in pravice,

Duh modrosti in zastopnosti,

Duh moči in dobrega sveta,

Duh vednosti in pobožnosti,

Duh strahu Božjega,

Duh milosti in usmiljenja,

Duh prerojenja in posvečenja,

Duh ljubezni, miru in sprave,

Duh čistosti in ponižnosti,

Duh krotkosti in potrpežljivosti,

Duh tolažbe in veselja,

Sv. Duh, od kterega vsaki dober dar pride,

Sv. Duh, ki se nam v sv. zakramentih po-
deljuješ,

Sv. Duh, vladar in učnik cerkve Jezusove,

Sv. Duh, veselje angeljev,

Sv. Duh, luč prerokov,

Sv. Duh, modrost apostolov,

Sv. Duh, moč močenikov,

Sv. Duh, ženin čistih duš,

Sv. Duh, krona vseh svetnikov,

Bodi nam milostljiv, — prizanesi nam, o sv. Duh!

Bodi nam milostljiv, — usliši nas, o sv. Duh!

Vsakega greha,

Skušnjav hudičevih in grešnih priložnostij,

Jeze, sovraštva, in vse hude volje,

Duha nečistosti,

usmili se nas!

reši nas, o sv. Duh!

Predrznega zaupanja na Božjo milost,
 Obupanja nad Božjo milostjo,
 Ustavljanja zoper spoznano resnico,
 Nevošljivosti bližnjemu zavoljo milosti Božje,
 Otrpnjenega srca do dobrega opominjanja,
 Trdovratnosti in nespokornosti,
 Večne smrti,
 Po čudovitem včlovečenji Sinú Božjega, po tebi
 opravljenem.

Po svoji prikazni pri krstu Jezusovem,
 Po svojem prihodu na binkoštni praznik,
 Na dan sodbe.

Mi ubogi grešniki,
 Da nam prizanesi,
 Da nas k pravi pokori pripelji,
 Da naša srca k nebeškim željam povzdigni,
 Da naj v duhu živimo in poželjenje mesa kro-
 timo,

Da naj počutke svojega telesa, ki je tvoj tem-
 pelj, vseh madežev varujemo in le v tvojo
 službo obračamo,

Da se duhu tega sveta in njegove ljubezni
 nikakor zapeljati ne damo,

Da se po znotranjem človeku vedno bolj v
 duhu Kristusovem obnovimo,

Da starega človeka slečemo in oblečemo no-
 vega, ki je vstvarjen v pravičnosti in
 svetosti,

Da naj kakor živi udje Kristusovi svoje meso
 vedno križamo in zatajujemo,

Da naj s strahom in trepetanjem za večnost
 delamo,

Da naj brez nehanja čujemo in molimo in se
 na smrtno uro pripravljamo,

Da grehu odmerjemo in le pravičnosti živimo,

reši nas, o sv. Duh!

prosimo te, usliši nas!

- Da naj ne ljudem, ampak le Bogu dopasti
želimo,
- Da naj se naša dobra dela pred ljudmi svetijo,
da spoznajo in hvalijo Boga, ki je v ne-
besih,
- Da križ Kristusov z veseljem na se vzamemo
in voljno nosimo,
- Da naj se ne bojimo tistih, ki morejo le telo
umoriti, ampak da se bojimo tistega, ki
more dušo in telo v večno pogubljenje
obsoditi,
- Da naj tvoje prejete milosti dobro obračamo,
Da naj tvoje znotranje nagibke hvaležno po-
slušamo,
- Da naj se vredno obnašamo visokega poklica,
h kateremu si nas poklical,
- Da nam veliko ljubezen in usmiljenje do bliž-
njega podéli,
- Da sveto lakoto in žejo po vsej pravičnosti v
naših srcih obúdi,
- Da nas, kakor otroke Božje, k miroljubnemu
življenju napeljuj,
- Da nam vsako zasramovanje in preganjanje
zavolj Boga voljno prenašati pomagaj,
- Da svojo sveto cerkev varuj in vladaj,
- Da apostolskega pastirja in cerkvene stanove
v sveti veri ohrani in potrdi,
- Da vsem škofom in drugim mašnikom milost
podéli, po stopinjah Jezusa, dobrega
pastirja, hoditi,
- Da vsem krščanskim kraljem in oblastnikom
strah Božji in edinost podéli,
- Da vse duhovenske in deželske gosposke z
gorečnostjo napólni, za čast Božjo, za čed-

prosimo te, usliši nas!

nost in za vzveličanje svojih podložnikov
skrbeti,

Da vse verne kristjane k resničnemu hrepenenju po krščanski popolnosti podžigaj,

Da vsem umirajočim odpuščenje grehov podeli, in sladko tolažbo in upanje v srce vlivaj,

Da tudi verne duše v vicah tolaži, reši in v večno veselje pelji,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Gospod!

Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas! Oče naš.

V. Vstvari v meni, o Bog, čisto srce.

R. In ponovi v meni pravega duha.

V. Ne zavrzi me spred svojega obličja.

R. In svojega svetega Duha ne vzemi proč od mene.

V. Milost svetega Duha.

R. Naj naše počutke in srca razsveti.

Molitev.

O Bog, ki si srca svojih vernih po razsvetljenji sv. Duha učil, daj, da ravno v tem Duhu, kar je prav, spoznamo, in se njegove tolažbe vselej veselimo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev v čast devici Mariji

za sedem darov sv. Duha.

O Marija, kraljica apostolov! S tihim veseljem te vidi moj duh v tistej družbi gorečih vernih, ki

prosimo te, usliši nas!

so sè združeno molitvijo prihoda obljubljenega Tolaznika pričakovali.

Preblažena devica, izvoljena nevesta sv. Duha! Ponižno te prosim, podpiraj s svojo mogočno priprošnjo mojo slabost, in izprosi mi milostno dar modrosti, naj vsa svoja djanja le na Boga, ki je moj edini in zadnji cilj in konec, obračam. Izprosi mi dar zastopnosti, naj skrivnosti božje pravumem, nebeške reči rad premišljujem in svoje misli in nagnjenja svojega srca od nečimernosti tega sveta odvracam. Izprosi mi, o Marija, dar svetovanja, po katerem zamorem spoznati zakrite zanjke, ki mi jih sovražniki mojega vzveličanja nastavljajo, in si vselej to izvoliti, kar je moji duši k večjemu pridu. Izprosi mi dar moči, ki me naj v mojih slabostih podpira in okrepcuje, da zamorem svoje hudo poželjenje zatirati, se zapeljivosti srčno vstavljati in prazni strah pred ljudmi premagati. Izprosi mi, o devica najmodrejša, dar učenosti, da bom božje resnice prav spoznaval in s to božjo lučjo razsvetljen po ravnem potu proti nebesom hodil. Izprosi mi dar pobožnosti, da bom Bogu vselej goreče služil in svoj mir in pokoj le v izpolnjevanju njegovih zapovedij iskal. Izprosi mi slednjič dar strahu božjega, da se že pri sami misli stresem, najsvetejšega in najljubeznivejšega Boga kedaj razžaliti. Sveta Marija, prečista nevesta sv. Duha, prosi za me, da si sv. Duh tudi pri meni svoje prebivališče izvoli, moje srce za svoj tempelj, in vse moje ude v veselo službo tvojega Sina, našega Gospoda, Jezusa Kristusa posveti. Amen.

Dostavi 7 Očenašev in 7 Češčenamarij.

Zahvala za sv. birmo in ponovljenje krstne obljube.

Vsemogočni, večni Bog, zahvalim te, da si mene nevrednega v naročje svoje svete cerkve milostljivo sprejel in z znamenjem svetega Duha pri zakramentu sv. birme zaznamoval. Ponovi v meni milost, ki sem jo po maziljenji s sveto krizmo in po pokladanji škofovih rok prejel in zopet s tolikimi grehi in zamudami* omadeževal. Dodeli mi Duha modrosti, umnosti, sveta, moči, učenosti, pobožnosti in strahu božjega. Moje srce naj obrodi sadove tvojega svetega Duha, sad ljubezni, veselja, miru, potrpežljivosti, milosrčnosti, dobrotljivosti, prizanesljivosti, krotkosti, zvestobe, zmernosti, zadržnosti in svete čistosti. Podpiraj me s svojo milostjo, da bom v krščanski popolnosti, ki sem jo pri sv. krstu in pri sv. birmi obljubil, vsaki dan rasel, se svete katoliške vere trdno držal, jo pred vsem svetom stanovitno spoznaval, da me nobena priliznjenost tega sveta od prave poti ne zapelja in da nevstrašljiv bojevalec v duhovni vojski do smrti zvest ostanem. Amen.

Očenaš. Češčena. Čast bodi Očetu itd.

Jezus, Marija, Jožef! Vam darujem svoje srce in svojo dušo!

Jezus, Marija, Jožef! Stojte mi na strani v mojem smrtnem boju!

Jezus, Marija, Jožef! Z vami naj se v miru loči moja duša!

Jezus, Marija, Jožef! Razsvetlujte nas, pomagajte nam, rešite nas! Amen.

Angelska bratovščina

pod varstvom sv. Alojzija, angelsko čistega mladeniča.

Dragi birmanci! Da sv. Duha v sebi ohranite, Bogu dopadljivo živite in svojo dušo vzveličate, sklenite pred vsem dolžnosti svojega stanu zvesto in voljno iz ljubezni do Boga spolnovati. V ta namen se pridružite prelepi »Angelski bratovščini«, ali pa kateri drugi n. pr. »križevski družbi«. Molite vsaki dan pobožno na čast sv. Alojziju 1 Očenaš in 1 Češčena s pristavkom: Sv. Alojzij, angelski mladenič, prosi za nas! Nosite blagoslovljeno sveltinjico brezmadežnega spočetja D. M.; poljubujte jo zjutraj in zvečer. Molite po 1krat »Češčena Marija« in dostavljajte vzdihljaj: »O Marija, brezmadeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo!«

Skrbite tudi, da sveto čistost in nedolžnost lepo ohranite, zato se varujte vseh nevarnostij in priložnostij greha, poslužujte se vseh pripomočkov, za vzveličanje potrebnih. V ta namen se ravnajte po sledečih pravilih in kličite k Bogu sv. Duhu:

1. S tvojo pomočjo, o sveti Duh, hočem čistost svojega srca zvesto ohraniti, pa tudi pridno in pobožno živeti.

2. Skrbno se hočem ogibati vsake nevarne in zapeljive tovarišije, posebno preprijaznega občevanja z osebami drugega spola.

3. Po noči ne bodem vasoval, ali se potepal, z nepridnimi fanti ne bom hodil po ponočnih potih.

4. Izogibati se hočem razuzdanega plesa po krčmah, sejmih in božjih potih, kakor tudi grdega prežanja (voglarije.)

5. Zdržati se hočem vsake žgane pijače in skrbno varovati se vse pijanosti; zato tudi brez silne potrebe v krčmo ne bom hodil.

6. Varovati se hočem preklinjanja, rotenja in pretepanja, jeze, sovraštva, laži in vsake krivice; kakor tudi klafarskih besed, nesramnega petja in poprek vsega, kar v nečistost napeljuje.

7. Zvesto hočem spolnovati dolžnosti svojega stanu, hočem stariše svoje in predpostavljene spoštovati in vbogati; hočem vedno rad delati in se učiti.

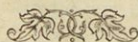
8. Svete nedelje in zapovedane praznike hočem pobožno posvečevati; zato hočem v domačo cerkev hoditi k sv. maši, k pridigi in krščanskemu nauku, kedar mi bo le mogoče in nikoli ne bom ostajal zvonaj cerkve, kedar je v cerkvi prostora.

9. Vsakdanjo juterno, večerno in mizno molitev hočem vselej zvesto in pobožno opravljati.

10. Vsako leto hočem vsaj štirikrat zakrament sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa pobožno prejeti.

O p a z k a.

Dragi birmanci! Ne hodite brez molitvenika k sv. maši. Ako vam je „Duhovni vrtec“ predrag, kupite si: „Ključek nebeški“, ali pa: „Sveto opravilo“. Ko odrasete, pristopite k sloviti „Družbi sv. Mohora“. Ona vam bo dajala lepih molitvenikov in drugega primernege berila.

Angelska ali „križevska“ bratovščina

pod varstvom brezmadežno spočete device Marije, kraljice
angelske.

Drage birmanke! Da bote milost sv. Duha v sebi ohranile, lepo pobožno in čisto živele, sklenite pred vsem dolžnosti svojega stanu zvesto in voljno iz ljubezni do Boga spolnovati. V ta namen se pridružite prelepi angelski ali »križevski« bratovščini, ali pa kateri drugi pobožni družbi. Molite vsaki dan pobožno na čast preblaženi devici Mariji 1 Očenaš in 1 Češčenamarija s pristavkom: »O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo!« Sklenite pa tudi, se vseh priložnostij in nevarnostij greha skrbno ogibati; zato se držite naslednjih pravil. Kličite tudi vé k Bogu sv. Duhu tako-le:

1. S tvojo milostjo, o sv. Duh, hočem čistost svojega srca zvesto ohraniti, pa tudi pridno in pobožno živeti.

2. Skrbno se hočem varovati vsake nevarne in zapeljive tovarišije, posebno preprijaznega občevanja z osebami drugega spola.

3. Izogibati se hočem razuzdanega plesa posebno po krčmah, sejnih in božjih potih.

4. Nikdar ne bom hodila v krčmo med slabo tovarištvo, tudi ne na prežanje ali med razuzdane ponočnjake.

5. Ponižna hočem biti v zadržanji, obnašanji in obleki.

6. Sramežljiva hočem biti ter se klafarskih pesem in nespodobnih pogovorov varovati; kakor tudi jeze, sovraštva in vsake laži.

7. Svojim starišem in višjim hočem vselej pokorna biti, spoštovati jih in lepo vbogati v vsem, kar ni zoper božje zapovedi; rada se bom učila in rada delala.

8. O svetih nedeljah in zapovedanih praznikih hočem v domačo cerkev hoditi k sv. maši, k pridigi in krščanskemu nauku in ne bom ostajala zvonaj cerkve, kedar je v cerkvi kaj prostora.

9. Vsakdanjo juterno, večerno in mizno molitev hočem vselej zvesto in skrbno opravljati.

10. Vsako leto hočem vsaj šestkrat zakrament sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa prav pobožno prejeti.

S k l e p.

Pomni, krščanska deklica: ko boš 14. leto dopolnila, priskrbi si: »Dekliške« ali »Družbine bukvice«, katere so pokojni konjiški nadžupnik Jožef Rozman spisali prav posebno za dekleta, ki so pri »dekliški ali križevski družbi«. Dobivajo se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in pri vsakem knjigarju. Za dekleta boljših molitvenih bukev ne gleštamo, kakor so Rozmanove »Družbine bukvice«. Le pridno jih prebiraj!

Moj Jezus, usmiljenje!

Presladko srce Marijino, bodi moje rešenje!

Sv. Jožef, vzgled in varih prijateljev presveteга Srca, prosi za nas! Amen.

Kazalo.

Poduk za sveto birmo.

	Stran
Vvod	3
1. Kaj je sv. birma?	4
2. Kdo deli zakrament svete birmе?	9
3. Komu se sme deliti sveta birma in kdo je dolžen jo prejeti?	10
Ali je sveta birma k vzveličanju potrebna?	11
4. Katere milosti nam podeli sveta birma?	12
Razloček med sv. krstom in sv. birmo	16
5. Dalnja priprava na sveto birmo	18
6. Bližnja priprava na sveto birmo?	24
7. Kako škof birmujejo?	26
8. Kaj je po sv. birmi storiti?	34
9. O birmskih botrih	35

Dodatek.

Pobožne vaje pred sv. birmo	37
Devetdnevna pobožnost na čast sv. Duhu	37
Pesem na čast sv. Duhu	39
Litanije v čast sv. Duhu	40
Molitev v čast devici Mariji za sedem darov sv. Duha	44
Zahvala za sv. birmo in ponovljenje krstne obljube	46
Angelska bratovščina (za fante)	47
Angelska ali „križevska“ bratovščina (za dekleta)	49
Sklep	50

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS *

00000320633

